

دونياو کي سانچو شخسلر جو قصہ و حکایات - 2

دا گدار په یلاسوب

ننچشي

شغاف خلق نشریاتی

ڈولیاکیتی شہوڑت سلہ و تقدہ چملا پلے

دالخداو پھپلاسوپ

نچشی

ئاپتوري : بھی لپٹاڭ

تەرجىمە قىلغۇچى : مەمتىمىن تۈرسۇن

شىخاڭ خلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

超越毁灭 - 尼采: 维吾尔文/白力平编著; 买买提明·吐尔逊译. - 乌鲁木齐: 新疆人民出版社, 2000.3 (2009.4 重印)

(世纪人物传记故事丛书·第2集/刘俊峰主编)

ISBN 978-7-228-05586-9

I.超... II.①白... ②买... III.尼... 生平事迹 - 维吾尔语 (中国少数民族语言) IV. I25

中国版本图书馆 CIP 数据核字(1999)第76826号

责任编辑	艾克巴尔·艾力
责任校对	赛娜瓦尔, 扎米拉
特约校对	阿依古丽·亚森
封面设计	祖力喀尔装帧
出版发行	新疆人民出版社
地 址	乌鲁木齐市解放南路348号
邮 编	830001
电 话	0991-2827472
印 刷	乌鲁木齐八家户彩印有限公司
经 销	各地新华书店
开 本	880×1230毫米 32开本
印 张	4.75
版 次	2000年3月第1版
印 次	2009年4月第2次印刷
印 数	4001 - 7000
总 定 价	80.00 元
单 价	8.00 元

بۇ كىتاب بېيىجىڭ كۆتۈخانا نەشر يىاتىنىڭ 1997 - يىل 1 - ئاي 1 - نەشرى،
1997 - يىل 1 - ئاي 1 - باسمىسىغا ئاساسىن ترجمىمە ۋە نەشر قىلىندى.

本书根据北京图书馆出版社1997年1月第1版，1997年1月第1次印刷
本翻译出版。

دۇنيادىكى مەشھۇر شەخسلەر ھەققىدە ھېكايلەر — 2

داڭدار پەيلاسوب — نىچشى

ئاپتوري: بەي لېپىڭ

تەرجمىمە قىلغۇچى: مەمتىمەن تۇرسۇن

مەسئۇل مۇھەممەرى: ئەكىبەر ئەلى

مەسئۇل كوررىتكىتوري: سەننۇھە ئىبراھىم، زەمىرە پىدائى

تەكالىپلىك كوررىتكىتوري: ئاىگۈل ياسىن

مۇقاۋىسىنى لايىھىلىغۇچى: زۇلقۇر لايىھىچىلىكى

نەش قىلىقپ تارقاتقۇچى: شىنجاڭ خىلق نەشر يىاتى

ئادىسى: ئۇرۇمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر

پۇچتا نومۇرى: 830001

تېلەفون: 2827472 - 0991

باسقۇچى: ئۇرۇمچى باجىاخۇ رەڭلىك مەتبەئچىلىك چەكلەك شەركىتى

ساتقۇچى: جايالاردىكى شىنخوا كىتابخانىلار

فۇرماتى: 880 × 1230 مىللەمپىتىر 1/32

باسما تاۋىنچى: 4.75

نەشرى: 2000 - يىلى 3 - ئاي 1 - نەشرى

بااسمىسى: 2009 - يىلى 4 - ئاي 2 - بېسىلىشى

تىرازى: 7000 - 4001

كتاب نومۇرى: 9 - 05586 - 7 - 228 - ISBN 978 - 9

ئۇمۇمىي باهاسى: 80.00 يۈەن

يەككە باهاسى: 8.00 يۈەن

كىرىش سۆز

نېچىسى توغرىسىدىكى ئىككى پاكت تولىمۇ ھەيران قالارلىق: بىرى، ئۇ پوپ جەممەتىدە تۇغۇلۇپ، كېيىن خىستىئان دىنىغا قارشى ئەڭ كەسکىن تەتقىيدچىگە ئايالانغان؛ يەنە بىرى، ئۇ ئاياللار مۇھىتىدا ئۆسۈپ بېتىلگەن، ئەمما كېيىن ئەڭ قەتئى ھالدا ئاياللارغا قارشى تۇرغۇچىغا ئايالانغان. نېچىسى ئاساسەن تۇغما ئاسىي، بۇ ئۇنىڭ كىشىلىك ھايات ئىزدىنىشىدە تەنها - تىايىنجىز قېلىشىنى، جاپا - مۇشەققەتكە گىرپىتار بولۇشىنى بېلگىلىگەن. لېكىن، ئۇنىڭ يۇنانچە قەيسەر خاراكتېرى ئۇنى كىشىلەرنىڭ سوغۇق مۇئامىلە قىلىشى ۋە مەسخىرە قىلىشىنى بىۋاپسىتە كۆرۈشكە جۈرئەت قىلدۇرۇپ، قەيسەرلىك بىلەن ئىدىيە يولىنى ئاچقان. ئەمما، ئۇنىڭ پۇتون ئۆمرىگە ھەمراھ بولغان تېنھالىق ۋە كېسىللەك ئازابى يەنە ئۇنى جىسمانىي ۋە روهىي جەھەتتىن ئىنتايىن قاتتىق نابۇت قىلغان ۋە زىيانغا ئۇچراتقان. مەنۋىي جەھەتتىن ئۇزاققىچە ھېسداشلىقا ئېرىشەلمىلىكى ۋە كىشىلەرنىڭ چوشەنمەسىلىكى سەۋەيدىن تارقان ئازابى ئاخىر ئۇنى روهىي جەھەتتىن چۈشكۈنلەشتۈرۈپ ئەقلەيدىن ئازدۇرغان.

سوغۇق مۇئامىلىگە يەتكۈچە ئۇچرىغان نېچىسى ئۆزىنى دەۋرىدىكى «ئۆگەي دادىنىڭ ئوغلى» دەپ ئاتىغان، ئۇ ئۆزى ياشىغان دەۋرىنى پاش قىلىپ ۋە ئۇنىڭغا زەربە بېرىپ، تەڭرى ئۆلدى دەپ جاكارلىغان، قىممەتلەك نەرسىلەرگە قايتىدىن باها بەرمەكچى بولغان، ھوقۇق ئىرادىسىنى تەشەببۇس قىلغان، ئادەتتىن تاشقىرى ئادەم پەلسەپىسىنى ئوتتۇرۇغا قويۇپ، ھاپاتلىق ئىرادىسىنى تەكتىلىگەن. ئۇنىڭ قورقۇنچلۇق بۇ ئىدىيىۋى

تەلىماتى ئەينى چاغدا كۆكىنى يېرىپ ئۆتكەن چاقماقتەك، جەمئىيەتكەن زەربە بېرىش كۈچى ۋە زىلزىلىگە كەلتۈرۈش قۇدرىتى شۇ دەۋوردىن زور دەرىجىدە ھالقىپ كەتكەن. نىچىسى دۇنيا بىلەن خوشلىشىپ، 20 - ئەسرىنىڭ قوڭغۇراق ئازارى ياخىر بىغاندىن تارتىپ ھازىرغىچە بولغان 100 يىلغا يېقىن تارىخ داۋامىدا شرق ۋە غەربتىكى ئىنسانىيەت جەمئىيەتى نىچىسى ئىدىيىسىنىڭ غايىت زور تەستىرگە ئۇچىرغان.

نىچىسى پۇتون ھاياتىدا كۆپ ئەسەر يازغان، «تراڭىدىيىنىڭ مەيدانغا كېلىشى» ئۇنىڭ تۈنجى ھەم ئەڭ مەشھۇر ئىلمى ئەسەرى ھېسابلىتىدۇ. «زورو ئاستىپ شۇنداق دەيدۇ» ئۇنىڭ داڭلىق ئەسەرى ھېسابلىتىدۇ. «قاراڭ! بۇ ئادەمگە» دېگەن ئەسەرنى دۇنيادىكى ئەڭ غەللىتە، ئەڭ تەكمىبۇر ترجمىھاڭ دېيىشكە بولىدۇ. بۇ لاردىن باشقۇ ئۇ يەنە ئارقا - ئارقىدىن «شاڭ نۇرى»، «ئەخلاق تەسەبنامىسى»، «مەبۇدلارىنىڭ زاۋالى»، «خىستووسقا زەددىيە» قاتارلىق بىر قاتار ئەسەرلەرنى يازغان، ئەمما، نىچىشىنىڭ دەۋرگە ماں كەلمىگەن شۇ ئىدىيىلىرىنىڭ ئاشكارا خىرس قىلىشى بىلەن ئۇنىڭ ئەسەرلىرى زامانداشلىرى تەرىپىدىن كۇرسى چوشوش ۋە چەكلىنىش تەقدىرگە ئۇچىرغان. كىشىلەر سوغوق سۈكۈت قىلىش ئارقىلىق بۇ سەۋايدىغا، بۇ تەنها چوقان كۆتۈرگۈچىگە قارشىلىق كۆرسەتكەن.

نىچىشىنىڭ ھيات چاغدىكى كىشىلەر تەرىپىدىن چەتكە قېقىلىشى بىلەن ئەڭ زور دەرىجىدە پەرق قىلىدىغىنى ئۇنىڭ ئۆلگەندىن كېيىنكى شۆھەرت قازىنىشى بولىدى. تالانتىنىڭ ھامان بايقلىدىغان ۋاقتى بولىدۇ، دانىيىنىڭ ئەدەبىي ئوبىز ورچىسى گېئورگىي برانكس نىچىسى پەلسەپىسىنى سۆزلىگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ تامى چىقىشقا باشلىدى. ئەمما، فاشىستلار نىچىشىنىڭ پەلسەپىسىنى بۇرقلاب ۋە ئۇنىڭدىن پايدىلىنىپ سەلبىي تەرەپتىن نىچىشىنىڭ تەستىرنى كېڭىتىكەن. خۇددى كىشىلەر ئېيتقاندەك، نىچىسى ئىدىيىسىنىڭ ئۇرۇقى ئۇ ئۆلگەندىن كېيىن

ياخشىلىق بىلەن يامانلىقتىن ئىبارەت ئىككى تال گۈل بولۇپ ئېچىلغان. مۇشۇ ئەسىرنىڭ باشلىرى، نىچىپەلسەپىسى ئېلىمىزگە كىرگەن چاغدا، مەلۇماتلىق زاتلارنىڭ قاتىق تەرپىلىشىگە ئېرىشكەن. گۇماننتار پەنلەر ئۇستازى ۋالى گۇۋېي شۇپىنخاۋىپ بىلەن نىچىپەنى «دۇنیادا تەڭدىشى يوق تالانت ئىگىسى» دەپ ئاتاپ، ئۇلارنىڭ تەلىماٗتىغا ھۆرمەت بىلدۈرگەن. «جۇڭگۇ نىچىپەنى» دەپ ئاتالغان لۇشۇنۇ نىچىپەلسەپىسىنىڭ ئۇرغۇپ تۇرغان زوقلاندۇرغۇچى كۈچىنى قىزغىن مەدھىيلىگەن. ھالبۇكى، 50 – 60 – يىللارغا كەلگەندە نىچىپەلسەپىسىنىڭ ھۆجۈمغا ئۇچرىغان.

14) نىچىپەنىڭ چوڭقۇر پىكىرى پۇتنىلەي پىشقان ئىخچام تىلىغا يوشۇرۇنغان، ئۇنىڭ ئىدىيە ماھىيىتىنى ئەتراپلىق ئىگىلەش ئۇچۇن، ئۇنىڭ ھاياتىي پائالىيەتلەرنى چۈشىنىشكە توغرا كېلىدۇ. شۇڭا، مەن نىچىپەغا كۆڭۈل بۆلۈدىغان ۋە ئۇنى ياخشى كۆرۈدىغان كىچىك دوستلارغا بىرئاز ياردىمى تېگەر، دېگەن ئۈمىدته بۇ كىتابچىنى يېزىپ چىقتىم.

بىر ئەنچىرىڭىز ئەنچىرىڭىز ئەنچىرىڭىز مەن بىر ئەنچىرىڭىز
ئەنچىرىڭىز بىر ئەنچىرىڭىز بىر ئەنچىرىڭىز بىر ئەنچىرىڭىز
ئەنچىرىڭىز ئەنچىرىڭىز بىر ئەنچىرىڭىز بىر ئەنچىرىڭىز بىر ئەنچىرىڭىز
مۇندەر بىر ئەنچىرىڭىز

1.....	بىر ئەنچىرى باب بالىلىق دەۋرىدىكى پۆپ چۈشى
17.....	ئىككىنچى باب لېپىسىگتا كۆزگە كۆرۈنۈش
37.....	ئۈچىنچى باب كىشىنى هاياتلارنى دۈرۈغان دوستلىق
57.....	تۆتىنچى باب باير و ئىتتىن قېچىش
86.....	بەشتىنچى باب هايات - مامات ئارلىقىدا
98.....	ئالتنىنچى باب ئەتىرگولنىڭ تونجى خازان بولۇشى
117.....	يەتنىنچى باب روھنىڭ ئوغلى - زورو ئاستىپ
131.....	لەككىز شىچى باب ئاخىرقى ۋادىشىش
143.....	ئىشلىك شىچى باب نىچىسى يىلىنامىسى
لەھىتە مەلەتىنەھەر رەننەنەن ئەسالاپ بىر ئەنچىرىنىڭ	
بىر ئەنچىرىنىڭ دەن لەھىتە ئەنچىرىنىڭ لەھىتە ئەنچىرىنىڭ	
لەھىتە ئەنچىرىنىڭ دەن لەھىتە ئەنچىرىنىڭ لەھىتە ئەنچىرىنىڭ	
لەھىتە ئەنچىرىنىڭ دەن لەھىتە ئەنچىرىنىڭ لەھىتە ئەنچىرىنىڭ	
لەھىتە ئەنچىرىنىڭ دەن لەھىتە ئەنچىرىنىڭ لەھىتە ئەنچىرىنىڭ	

بىرىنچى باب بالىلىق دەۋىردىكى پوپ چۈشى 1844 - يىلى 15 - ئۆكتەبىر ئىنسانلار تارىخى سەھىپىسىدىن ئورۇن بېرىشكە ئەرزىيدىغان بىر كۈن، پىرسىسپەيىھ بىلەن ساكسونىيە چېڭراسىدىكى كەڭ بىر تۈزۈلەڭلىكتە — روکىن دەپ ئاتلىدىغان نامرات، ئەمما گۈزەل بىر كىچىك كەننەتتە بىر گۆدەك ھياپلىق دۇنياغا كۆز ئاچتى، مانا بۇ بېرىم ئەسىردىن كېيىن دۇنيانى زىلزىلىگە كەلتۈرگەن كاتتا پەيلاسوب فەريدىخ نىچىشى. نىچىشى ئەۋلادمۇئۇلاد دىنغا ئېتقاد قىلىدىغان بىر ئائىلىدە تۈغولغان. ئۇنىڭ چوڭ بۇۋىسى بىلەن بۇۋىسى ئىلاھىيەتلىق دەرس ئۆتكەن، دادىسى كارل لىيۇددۇۋىڭ نىچىشى ئېجتىواتلىق پوپ، ئايىسى فرانسىسکانىڭ بۇۋىسى ۋە دادىسىمۇ چىركاۋ خادىمى ئىمىدى. بىرقانچە يىل ئۆتكەندىن كېيىن، خەستىئان دىننى ئېتقادى ئىنتايىن مۇستەھىكم بولغان شۇنداق ئەنئەنثۇرى قورغاندىن دىننى ئىلاھىيەت يولىدىن چىققان ئىنتايىن كەسكىن تەتقىدچى مەيدانغا چىقىدو، دەپ كىممۇ خىيالىغا كەلتۈرسۇن؟ ئۇنىڭ دادىسى خىزمەتنى ياخشى ئىشلىگەنلىكتەن ئەتىۋارلاپ ئىشلىتىلگەن: پىرسىسپەيىھ پادشاھى فەريدىخ ۋىلهېلىم IV (1795 - 1861) نىڭمۇ ئالاھىدە ئىلىتىپاتىغا ئىگە بولغان. ئەسىلىدە ئۇ منسەپ تۇتۇشنى ياخشى كۆرەتتى، لېكىن ئۇ باش ئاغرىقى ۋە تېرۋا كېسىلىگە گىرىپتار بولۇپ قالغانلىقتىن، دەم ئالىغاج ئۆزىنى كۆتۈشكە مەجبۇر بولغان. ئۇ بىر بېزىدىكى دىننى رايوننىڭ خىزمەتىگە مەسئۇل بولۇشنى ئىلىتىماس قىلغان، شۇنىڭ بىلەن ئۇ روکىن كەننەتتەن ئەۋەتلىگەن. بۇ بىر خىلۋەت

كۆڭۈلىكىدەك پاناهلىنىدىغان جاي ئىدى. بۇ جايدا توى قىلغىنىغا تۆت يىل بولغان خوتۇنى ئۇنىڭغا ئۆزاقتىن بۇيان ئازۇ قىلغان تۇنجى ئوغلىنى تۇغۇپ بەردى. مانا بۇ فەرىدىخ نېچى ئىدى. نېچىنىڭ تۇغۇلغان كۈنى باشقىلاردىن پەرقىق بولۇپ، دەل پادشاھ فەرىدىخ ۋەلھىلىم IV نىڭ تۇغۇلغان كۈنى ئىدى. مۇنداق تاسادىپى توغرا كېلىپ قېلىش ئۇنىڭ دادسىنى خۇشاللىققا چۆمۈرگەن. بۇ سەممىمىي ئاق كۆڭۈل پوپ ئوغلىنى چوقۇندۇرىدىغان كۈنى هاياتانلغان حالدا: «ئېھ، ئۆكتەبىر، مۇقەددەس ئۆكتەبىر سەن ھامان مېنى خۇشاللىققا غەرق قىلىسىن. بىراق، سەن ماڭا ئاتا قىلغان بارلىق خۇشاللىق ئىچىدە تۇنجى ئوغلىنى چوقۇندۇرۇشتىك ئەڭ چۈقۈر، كىشىنى ئەڭ ھاياتانلۇرىدىغان بۇنداق خۇشاللىق بولۇپ باقىغان! ... مەن ئىتتايىن ھاياتانلغان حالدا كۆڭۈلمىكىنى شۇنداق ئىزھار قىلىمەنكى، سۆيۈملۈك ئوغۇلۇمنى خۇداغا تەقدىم قىلايمەن، مېنىڭ ئوغۇلۇم، فەرىدىخ ۋەلھىلىم، بۇ سېنىڭ ئىسمىڭ، سەن بىلەن بىر كوندە تۇغۇلغان ئالىجىاناب شاپاھەتچى پادشاھنى خاتىرىلەيمەن» دېگەن. بۇ پەۋۇلئادە تۇغۇلغان كۇنىنىڭ نىشچىغا ئەكەلگەن لەزىتى ھەر قېتىم مۇشۇ كۈن يېتىپ كەلگەنده پۇنۇن مەملىكەت شادلىققا چۆمگەنەك خۇشاللىقتىن بەھەرمەن بولۇشتىن ئىبارەت ئىدى.

نىشچىنىڭ بىلىق چاغلىرىنىكى خۇشاللىق ۋاقتى ئىتتايىن قىسقا بولىدى. ئۇنىڭ تىلى ناھايىتى كېچىكتى چىقىتى، ئۇ گۇدەك يېشىغا ماڭ كەلمەيدىغان سورلۇك، چۈقۈر نەزەر بىلەن ئەتراپتىكى بارلىق نەرسىلەرگە ئۆندىمەي تىكىلىپ قارايتتى. ياش پوپ جىمسىغۇر ئوغلىنى ئىتتايىن ياخشى كۆرەتتى. دائىم ئۇنى شىرتقا ئاچىقىپ ئایلاندۇرۇپ كېلەتتى. نېچى چۈك بولغاندىن كېيىن، دادسى بىلەن بىرىلىكتە سەيلە قىلغان كەچىكى قوڭۇراقنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغان چاغلىرىنى ئىتتايىن سېغىناتتى.

كۆپ ئۆتىمەي، نىچىشى يەنە بىر سىڭىل، بىر ئۈكىلىق بولدى، 1846 - يىلى سىڭىلىسى ئېلىزابېتا تۇغۇلدى. بۇ ئائىلىدىكىلىم تېخى ئائىلىشى ئەختىن بەھرىمەن بولغۇچە، بەختىكە قارشى بالا يىئاپەت يېتىپ كەلدى.

1848 - يىلى ئاۋغۇستتا نىچىنىڭ دادىسى ئۆزىنىڭ تاش پەلەمپەن ئۈستىدىن يېقىلىپ چۈشتى وە بېشى قاتىق ئۇرۇلۇپ، بىر خىل ئەجەللەك كېسمل - مېڭ يۇمشاش كېسەللىكىگە گىرپىتار بولۇپ، ئىككىنچى يىلى ئىيۇلدا ئالەمدىن ئۆتتى. بىر نەچچە ئايىدىن كېيىن نىچىنىڭ ئەمدىلا ئىككى ياشقا كىرگەن ئەننىسى ئۇلۇپ كەتتى.

تىنج، خۇشال تۇرمۇش بۇزۇپ تاشلاندى. بۇ قورقۇنچىلۇق كەچۈرمىش توغرىسىدا، نىچىشى 14 ياشقا كىرگەندە خاتىرسىگە مۇنداق دەپ يازدى:

« بىر كىشى بىر تۈپ دەرەخنىڭ گۈلتاجىنى ئۇزۇۋالغان چاغدا، پۇتون دەرەخ قۇرۇپ كېتىدۇ. قۇشلارمۇ ئۇنىڭ شىخىغا قونمايدۇ. ئائىلىمىزنىڭ گۈلتاجى ئۇزۇپ تاشلىنىپ، خۇشاللىق ۋۆجۈدمىزدىن كۆتۈرۈلدى. چوڭقۇر قاiguو - ھەسرەت بىزنىڭ بارلىقىمىز بولۇپ قالدى. كۆڭلىمىزنىڭ جاراھىتى تېخى ساقايىمай تۇرۇپلا قايتىدىن ئازابلاندى. مۇشۇ ۋاقتىتا، مەن بىر چۈش كۆرۈم، چۈشۈمde مۇڭلۇق فىسگارمۇن ئاۋازىنى ئاكىلىدىم، خۇددى دەپنە مۇراسىمغا ئوخشاش. بۇ مۇزىكا ئاۋازىنىڭ نەدىن ئاڭلىنىۋاتقانلىقىنى بىلمەكچى بولغىنىمدا، بىر قەبرە دەھشەتلەك يېرىلىپ، ئاخىرەتلەك كىيم كىيىگەن دادام پەيدا بولدى، ئۇ چىركاۋىن ئوتتۇپ قايتىپ كەلگەن چاغدا بىر كىچىك بالىنى قۇچاقلىۋالغانىدى. قەبرە يەنە ئېچىلىپ دادام غايىب بولدى. قەبرە تېشى قايتىدىن ئەسلىدىكى جايىغا قايتىپ كەلدى. فىسگارمۇننىڭ قاiguولىق ئاۋازىمۇ شۇنىڭغا ئەگىشىپ توختاپ قالدى. مەنمۇ ئويغىنىپ كەتتىم. ئەتسى ئەتىگەنلىكى بۇ

چۈشۈمنى مېھرىبان ئاپامغا ئېيتىپ بىردىم. ئارقىدىنلا ئىتىم جوزىپ ئاغلىپ قالدى ھەمەدە بىرىنچىچە سائەتتىن كېلىڭىن ئالەمدەن ئۆتتى. بىز ئىنتايىن ھەسرەت چەكتۇق، مېنىڭ كۆرگەن چۈشۈم پۈتۈنلەي راست بولۇپ چىقتى، چۈنكى ئىننىنىڭ جەسىتى دادامنىڭ قۇچىقىغا دەپنە قىلىنىدى. بۇ قولىلاپ كەلگەن بالا ئىئاپەتتىن كېيىن، خۇدا بىزنىڭ بىردىن بىر تەسەللەمىز بولۇپ قالدى. بۇ 1850- يىلى ياتۋارنىڭ ئاخىرى ئىتىدى. « دادىسىنىڭ بالدورلا ئالەمدەن ئۆتۈشى، ئىنتىسىنىڭ كىچىك تۈرۈپلا ئۇلۇپ كېتىشى نىچىشىنىڭ گۆدەك قەلبىدە ئىنتايىن چۈڭقۇر ئىز قالدوردى. ئارقا - ئارقىدىن كەلگەن بۇ ئىچىنىشلىق ئەھۋال ئۇنى پۈتۈنلەي قورقۇنج ئىچىگە سېلىپ قويىدى. شۇنداق قىلىپ توغما زېرەك بالا ۋاقتىسىز ھالدا كىشىلىك ھاياتنىڭ قايىغۇ - ھەسىرتىنى باشتىن كەچۈردى. بۇ لار ئۇنىڭ مىجەز - خاراكتېرىنىڭ ئۆسوب يېتىلىشىگە قايىغۇ - ھەسرەت ئۇرۇقىنى چاچتى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقتىتا كېيىنلىكى چاغلارغا كەلگەنده نىچىشىنىڭ ھايات توغرىسىدىكى چۈڭقۇر تەپەككۈرى ۋە ھارماي - تالمای ئىزدىنىشنى قوزغاتتى.

تەخمىنەن 1850 - يىلى ئاپريلدا روکىتىدىكى پوپنىڭ تۈرالغۇسىنى تاپشۇرۇشقا توغرا كەلدى. نىچىشىنىڭ ئائىلىسى سالىي دەرياسى بويىدىكى نامبۇرگ شەھرىگە كۆچۈپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى. نىچىپ 14 ياشتا يازغان تەرجىمەلەدە كۆچۈش ھارپىسىدىكى ھەسرەتلىك كەپىيياتى مۇنداق تەسوپلىكىن: « قايغۇلۇق كەچلىك ئىبادەت قوڭغۇرۇقى ئالدىنلىقى زالغا يېتىپ كەلگەن، زېمىننى قاراڭغۇلۇق قاپلىغان بولۇپ، كۆكتە تولۇن ئاي، يۈلتۈز لار چاقناب تۇراتتى. مەن خېلىغىچە ئۇخلىيالىمىسىم، يېرىم كېچە بولغاندا ئاستىغانىدا قورۇغا چىقتىم. قوروغا لىق يۈك بېسىلغان چوڭ ھارۋىلار توختىتىپ قويۇلغان، ھارۋىكەشلەرنىڭ ئويقۇ باسقان چىزايلىرى كىچىكىكىنە ئۆيىدە غۇۋا كۆرۈنۈپ

تۇراتتى، مەن باشقا جايغا بېرىپ ماكانلىشىدىغانلىقىمىزغا زادىلا
 ئىشەتكۈم كەلمەيتتى، روكتىدا شادى - خۇماللىق ۋە ئازاب -
 ئوقۇبەتنىڭ تەمینى تېتىغاندىم، بۇ چاقىدا دادام ۋە كىچىك
 ئىنلىم دەپنە قىلىنغاندى، بۇ جايىدا ئاھالىلىرى بىللەن ئىناق،
 يېقىن ئۆتەتتۇق، بۇ كەنتلىن ئاييرلىش نېمىندىگەن ئازابلىق
 ئىش - ھە ! تاڭمۇ يورۇشقا باشلىدى، ھارۋا يېز سلاردىكى
 يوللاردىن ئۆتۈپ، بىزنى ناتبۇرگقا ئەكلەدى، بىز ئۇ جايىدا
 ماكانلاشتۇق، خەمير لە خوش، خەمير - خوش قەدىرىلىك ئاتا ماكان !»
 نانبۇرگ خوخىنىز وللىرىن سۇلاخىنىڭ كۆڭۈل بۇلۇشكە
 ئېرىشكەن كاتتا شەھەر ئىدى، ئىچىشى بۇ شەھەرنىڭ ئاۋات
 كوچىلىرىغا، قەدەمدە بىر چىركاۋلىرى ۋە ئۇياقتىلىن - بۇياقتىلىن
 ئۆتۈپ تۇرغان ئادەملەرىگە تازا كۆنۈپ كېتەلمىدى، ئۇ يۇرتىدىكى
 يايپېشىل ئۇتلاق، سۈپىسۇزوك كۆلچەك ۋە چىرايلىق باغلاقلۇنى
 قاتىشىق سېغىنندى.

دادىسى ئالىمدىن ئۆتكەندىن كېيىن، نىچىشلى پوتونلىي
 ئاياللارنىڭ باشقۇرۇشىدىكى ئائىلىدە تۇرمۇش كەچۈردى، يەنى
 مومىسى، ئىككى كىچىك ئانىسى، ياش ئايپەسى ۋە سەنگلىسى
 ئائىلىمدىكى كەيىقىياتنى بىلگىلەيتتى ۋە ئۇنىڭغا تەمسىر
 كۆرسەتتى، دېمەك، ئىچىشى سىخلاسمەن ۋە ئۆزىگە ئىشىنىدىغان
 بۇ ئاياللارنىڭ غەمخورلۇقى ئاستىدا ئۇسوب يېتىلىدى، ئايپەسى
 ئۇنىڭغا كىتاب ئوقۇشى ئۆگەتتى، كىچىك ئانىسى راوسالى
 ئۇنىڭغا دىنىيى دەرس ئۆتتى، ئىچىشىنىڭ كۆزى يىراقنى
 كۆرمەيتتى ھەمدە باش ئاغرىقى كېسەلىگە گىرىپتار بولۇپ
 قالغانىدى، ئايپەسى ئۇنى سوغۇق ئۆتلىكۈزۈش، ھورلاندۇرۇش
 (يۇلۇنلۇرۇش)، سەيلە قىلدۇرۇش قاتارلىق ئۇسۇللار بىللەن
 داؤالىدى. كەچلىك تاماقتىش كېيىن، بىر ئائىلىدە كېشىلىم
 مەشنىڭ ئەتراپىدا ئولتۇرۇپ، دائىم مومىسى سۆزلەپ بىرگەن
 ئەجداھلىرىنىڭ قەدىمىي ھەم ئېسىلى نىسەبلىرى تۇغرىسىدىكى
 ھېكايىلىرىنى ئاخالىلاتتى، ياخشى ئائىلىنىڭ تەربىيەسىدە ئۇسوب

پېتىلگەن نېچى ئۆزىنىڭ نام - ئابرويىغا ئىنتايىن ئەھمىيەت بېرىتتى. جەمەتنىڭ ئېسىل قاندالىلىق مۇناسىۋەتتىگە چوڭقۇر ئىشىنەتتى ھەممە ئۇنى شەرەپ دەپ بىلەتتى. ئۇ «قاراڭ! بۇ ئادەمگە» دېگەن تەرجىمەسىدا: «مېنىڭ بلوغام پولشالىق ئاقسوڭەك، شۇڭا قېنىمدا كۆپ مىللەتنىڭ خاراكتېرى بار» دېگەن. بۇنداق قاراشنى ئىسپاتلىغىلى بولمايدۇ، لېكىن بۇ قاراش بۇ ئاق كۆڭۈل ئائىلىنىڭ نەزەر دائىرسىنى يېزىدىكى تار، ئەمما ئۆزىنى ئالاھىدە ۋە ئۇستۇن چاغلایىدۇغان دائىرىدىن ھالقىپ ئۆتكۈزۈۋەتتى. بۇنداق ئالڭ ناھايىتى بۇرۇنلا نېچىنىڭ مېڭىسىگە سىڭىپ كەتكەن بولۇپ، ئۇنى نېچى پەلسەپسىدە دائىم ئېيلىنىشكە ئۇچرايدىغان قەھرەمانلىق ئەخلاق ۋە ئاقسوڭەك خاھىشىغا ئىگە ئادەتتىن تاشقىرى ئادەم تەلىماتىنىڭ ئەڭ دەسلىپىكى ئىدىيىۋى سەۋەبى دېيشىشكە بولىدۇ. نېچى دادىسىنى سېغىندى ھەممە دادىسىنىڭ كەسپىگە ۋارىسلىق قىلىپ، جەمەتىدىكى باشقۇ بارلىق ئەرلەرگە ئوخشاش پوب بولۇشنى، خۇدانىڭ مۇبارەك نامىنى شېپى كەلتۈرۈپ سۆزلەيدىغان ھەم خۇداغا يېقىن بەندە بولۇشنى ئاززۇ قىلىدى. ئۇ، بۇنىڭدىن تېخىمۇ ئالىيجاناب، تېخىمۇ مۇقەددەس ۋە ئۆزىگە تېخىمۇ مۇۋاپىق كېلىدىغان كەسپ يوق دەپ ھېسابلىدى. قويۇق دىنىي اتوس ۋە ئەخلاق چەكلەمىسى بىلەن تولۇپ تاشقان ئائىلە كەيپىياتى نېچىبىغا بىر خىل ناھايىتى ئېھتىياتچان تۈعما بىلىم تۈيغۇسىنى ئاتا قىلىدى. ئۇنىڭدا بىر خىل ئۆزىنى ئۆزى چەكلەيدىغان ئىنتايىن يۇقىرى ئىقتىدارى بار ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ھەركىتىنى ئېھتىياتچان بولمىسى دەپ ھېسابلىغاندا، چوڭلارنىڭ ئېيلىشىنى خالىمايتتى. خىلۋەت بۇلۇڭ - پۇچقاقدى ئېپپ ئۆزىنىڭ خاتالىقى ئۇستىدە ئۇيلىنىپ، ئۆزىنى بىر خىل ئېيلىش ۋە ئۆزى توغۇرلۇق ئىنىق ھۆكۈم چىقىرىشنى خالايتتى. بۇنداق بالدور يېتىلگەن مىجمەز - خاراكتېر كۆپچىلىكىنىڭ نەزىرىدە ئۇنى پۇتۇنلهي سۈرلۈك،

سالماق، قائىدە - يوسۇندىن چىقمايدىغان بىر باشلانغۇچ مەكتەپ ئۇقۇغۇچىسىغا ئايلاندۇرۇپ قويدى. بۇ ھەقتە ئۇنىڭ سىخلىسىنى فورىستىپ نىچىپى مۇنداق جانلىق تەشۋىرىلىگەن: « بىر كۇنى مەكتەپتىن قويۇپ بىرگەن چاغدا، تۇيۇقسىز قاتتىق يامغۇر يېغىپ كەتتى. بىز كىچىك فيلىسىنى قايتتۇرۇپ كەلمەكچى بولۇپ، مەكتەپكە قاراپ ماڭىدۇق. يارلىق باللارنىڭ ھەممىسى سارالىق بولۇپ قالغاندەك ئۆزلىرىنىڭ ئۆيلىرىگە چاپىماقتا ئىدى. ئاخىر كىچىك فيلىسىمۇ پەيدا بولدى. ئۇ ئاستا مېڭىپ كېتىۋاتاتى ... ئاپام تېزرهك ئۆيگە قايتقىن دەپ ئالدىرى اتقان چاغدا، پۈتون بەددىنى ھۆل بولۇپ كەتكەن كىچىك فيلىسى تەمكىنلىك بىلەن: ئاپا، لېكىن بىزنىڭ مەكتەپنىڭ قائىدىسىدە ئېنىق قىلىپ: ئۇقۇغۇچىلار مەكتەپتىن قايتقاندا كواچىلاردا قالايمىقان يۈگۈرۈپ يۈرۈشكە بولمايدۇ، ئۇلار تىنج، يۈرۈش - تۇرۇشى سىپايدە هالدا ئۆيگە قايتىشى كېرەك، دەپ يېزىلغان، دېگەن». ئۇ دائىم ئۆزنىڭ شېرىكلىرىگە، «ئىنجىل»نىڭ مەلۇم بۆلەكلىرىنى ئۇقۇپ بېرىتتى، ئۇلار ئىززەت - ئىڭرام بىلەن جىمبىت تۇرۇپ ئاخلايىتى، ئۇ چەكىسىز تەقۋادارلىق ۋەسامىمىي قىزغىنلىق بىلەن كۆپچىلىكىنى چوڭقۇر تەسرىلەندۈرەتتى، شېرىكلىرى ئۇنى «كىچىك پوپ» دەپ ئاتايتتى. ئەينى چاعىدا ئۆزىنى خۇداغا بېغىشلاشقا ئىرادە باغلىغان «كىچىك موناخ»نىڭ ئۇنىۋېرىستىپتىنى پۇتتۇرگەندىن كېيىن، خىرسقىئان دىتىنىي يۇقۇملۇق كېسەلىك دەپ قارايدىغان كىشىگە ئايلىنىپ قىلىشىنى ھېچكىمۇ ئۆيلىسىغانىدى.

نىچىپى باشلانغۇچ مەكتەپنى پۇتتۇرگەندىن كېيىن، شەھەردىكى بىر خۇسۇسىي مەكتەپكە يوتىكىلدى. بۇ مەكتەپتە لاتىن تىلى ۋە گرباك تىلى ئۆگەندى. گرباك تىلى ئۆگىنىشنىڭ ئىنتايىن قىيىن ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى. ئۇ دىنىي دەرسلىكى ئۆگىنىشكە كۆپ ۋاقتى سەرپ قىلدى. نېمىلسەن تىلى

گراممانىتىكىسى بىلەن ماقالە يېزىشىتىكى نەتىجىسى ئادەتتىكىدەك بولىدى. ئۇ يەنە بوش ۋاقتىلىرىدا ئوقىا ئېتىش ماھارىتىنى ئۆگەندى ھەمەدە قىسقا ئېپىزوت، شېئرلارنى يازدى، بەزىدە تاغ - دەريالارنىڭ رەسمىلىرىنى سىزدى.

مەكتەپتە نىچىشى ساۋاقداشلىرىغا ئارىلاشمايتتى. ساۋاقداشلىرى بىلەن ناھايىتى ئاز ئۇينايىتتى. لېكىن، دوست تۇتۇشنى ئارزوْ قىلاتتى، بىراق دوست تاللاشتىكى تەلىپى بەك يۇقىرى ئىدى. بۇ خۇسۇسى ئوتتۇرا مەكتەپكە كىرگەندىن كېيىن، نىچىشى ئەڭ دەسلەپ ۋەلھىلىم بېند، گوستوف كروگ بىلەن تونوُشتى، بېندىنىڭ دادسى ئەدەبىياتنى ياخشى كۆرەتتى، ئۇ نىچىشىنى گىيۇتىنىڭ ئەسەرلىرىنىڭ گۈزەل قاپىيىلىرىدىن بەھرە ئالىدوردى؟ بېندىمۇ نىچىشىنىڭ يېقىن دوستى بولۇپ قالدى، ئۇلار دائىم بىرلىكتە شېئر ھەققىدە مۇھاكىمە قىلىپ، شېئرلىرىنى ئالماشتۇرۇپ ئوقۇدى. كروگ بولسا نىچىشىنىڭ مۇزىكىچى دوستى بولۇپ قالدى، ئۇلار دائىم بىرلىكتە مۇزىكا ھەققىدە مۇھاكىمە قىلىپ، مۇزىكىلىق ئەسەرلىرىنى ئورۇندىدى، ياكى بىرلىكتە كروگنىنىڭ دادسى چالغان سازانى ئاڭلىدى. كروگنىنىڭ دادسىمۇ مېتىدىلسون قاتارلىق مۇزىكانلىار بىلەن قويۇق بېرىش - كېلىش قىلىدىغان داڭلىق مۇزىكانت ئىدى. نىچىشى ئىككى ئائىلە بىلەن باردى - كەلدى قىلىشنى بەك ياخشى كۆرەتتى، ئۇ دوستلىرىنىڭ دادسىدىن ناھايىتى ياخشى شېئر ۋە مۇزىكىنىڭ ئويغىنىش اترىبىيىسگە ئىگە بولىدى. شېئر ۋە مۇزىكا شۇنىڭدىن باشلاپ نىچىشىنىڭ ئۆمۈرلۈك ھەۋىسىگە ئايلاندى. بىر ئاز بوش ۋاقتى بولسىلا، تاپشۇرۇق ئىشلەشنى بىر ئاز كېچىكتۈرگەن بولسىلا، ئۇ بىر ئوتلۇق لىرىك شائىرلاردىن بولۇپ قالاتتى. 10 ياش ۋاقتىدا، ئەدەبىيات - سەنئەت ئىجادىيەتتىنىڭ قىزغىنىلىقىغا چۆكۈپ، بىر يىل ئىچىدىلا 50 پارچە شېئير يازدى، لېكىن نىچىشىنىڭ دەسلەپكى

شېئىرلىرى ھەسرەتلىك كەپپىيات بىلەن تولغان باللىق
چاغلىرىدىكى بەختكە قارشى كەچۈرمەشلىرى ئۇنىڭ
شېئىرلىرىغا چۈشەندۈرگىلى بولمايدىلغان بىر خىل قايغۇ -
ھەسرەت ئېلىپ كەلگەن: «لە سەككىزلىك ئەم بىر يەنلىكىمدا

«يوبۇرماقلار تۆكۈلگەندە،
كۈز شاملى ئېلىپ كەتتى: «لەما يەنلىك
ھاياللىقنىڭ گۈزەل چۈشى،
كۈلدەك ئۇچۇپ توزۇپ كەتتى!»

«مەن قانداقمۇ ئىشىنىي،
قەbirىگە كىرىپ يېتىشقا.
ھاياللىقنىڭ پېيزىدىن،
قايتا ئوزۇق ئېلىشقا؟

قوڭخوراقتىن ياخىر سا ئەكس سادا ئۇزۇنغا

ئىختىياستىز پاتىمن خىيال دېڭىزغا بىر كۈن
ھەممەيلەن ئاتلىنىمىز ئاخىر بىر كۈن
مەڭگۈلۈك يۇرتىمىزغا يېتىپ بېرىشقا». «لە ئەلەپە

ئانچىشى 14 ياشقا كىرگەندە شېئىر يېتىشقا ئۇچ قېتىم تازا
كىرىشىپ كەتكەن. ئۇنىڭ ھېكمەتلىك سۆزلىردىن تەشكىل تاپقان
شېئىرلىرى ۋە لىرىك شېئىرلىرىنىڭ پىكىرى چوڭقۇر، ئۇسلۇبى
ياخشى، تلى گۈزەل ھەم ھېسسىياتقا باي ئىدى، نىچشى ياش
قۇرامىغا يەتكەندىن كېيىن، ئۇزىنىڭ پەلسەپە ئىدىيىسى
ئارقىلىقلا ئەمەس ھەم ئۇزىنىڭ شېئىر يېتىش ئىقتىدارى
ئارقىلىق ئەينى زاماندىكى ۋە كېيىنكى شائىئىلارغا بىۋاستىه
تەسىر كۆرسەتتى. ئۇ ناھايىتى بۇرۇنلا مۇزىكىنى چۈشىنەتتى. بۇ ئۇنىڭ
ئۇ ناھايىتى بۇرۇنلا مۇزىكىنى چۈشىنەتتى. بۇ ئۇنىڭ